

begrænsning for Retten til i Henhold til Lov af 19de Februar 1861 § 2 at udtage Jord til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord, vilde være ubillig, har der derimod været væsentlig Uoverensstemmelse mellem Udvalgets Medlemmer, om og hvorvidt fornævnte Inddragingsret nu kunde og burde indskrænktes eller borttages. — Et Mindretal (Carlsen, Estrup, Fischer og Moltke-Bregentved) har ment, at det vilde være ubilligt at berøve Godseiere, der i god Tro til Lovbestemmelseres Varighed allerede have bragt det Offer at splitte deres samlede Gods ved Salg og sandsynligvis have indrettet deres Salgsplan og Plan for Afrunding af Resteiendommen med særligt Hensyn til den fulde efter Fæstegaardenes Salg dem tilkommende Inddragingsret, fuldstændig Sikkerhed for at komme til at nyde den Præmie, som loves i Lov af 19de Februar 1861 § 2, hvorimod den samme Indvending selvsølgelig ikke kunde gjøres gjældende imod en Bestemmelse, der kun affaar de Godseiere, som ikke have folgt eller været villige til at sælge, Afgang til efter en vis Tidsfrist at benytte Inddragingsretten. Et hertil sigtende Underændringsforslag opnaaede imidlertid kun Tilslutning af 4 af Udvalgets Medlemmer.

Et Flertal (Andersen, Breinholt, Brock, Dresing, Hansen, Larsen og Mogensén) har forment, at det ikke vilde være ubilligt mod Godseierne, og at det tillige vilde fremsthynde Fæstegaardenes Overgang til Selveiendom, naar den fremtidige Benyttelse af Inddragingsretten gjøres afhængig, ikke alene af at Salg i Henhold til Bestemmelserne i Lov af 19de Februar 1861 § 2, overhovedet have fundet Sted inden en bestemt Tid (1876) og i et bestemt mindste Maal ($\frac{1}{5}$ af Godset), men tillige af, at Salgene ogsaa efter denne Tid fremmes med en vis Hurtighed, saaledes at det folgte Kvantum Fæstegods i hvert paafølgende Femaar forøges med mindst $\frac{1}{5}$ af det hele i 1861 tilstedeværende Gods' Hartkorn, idet Flertallet antager, at et saadant jævnt fremstredende Salg vil være let for enhver Godseier, der er villig til at sælge til Fæstefamilierne paa billige Bilskaar. Samme Flertal har endvidere anset

det for hensigtsmæssigt og, som ovenfor under § 1 bemærket, ikke særdeles behyrrende for Godseierne, at det paalægges de Giere, som enten allerede have erhvervet eller vilde erhverve Ret til at inddrage Bondejord under Hovedgaardene, en Forpligtelse til inden en vis Tidsfrist at angive for Indenrigsministeren, hvilke Dele af Godset de vilde inddrage. Mindretallet kan ikke tilraade en saadan Bestemmelse, som neppe kan siges at være nødvendig eller hidtil at have været savnet. At der i ethvert Tilfælde maatte holdes en Afgang aaben til senere Forandringer i Inddragingsplanen, anser Mindretallet som en Selvfølge.

Se af Udvalgets Medlemmer (Breinholt, Carlsen, Estrup, Fischer, Hansen og Moltke-Bregentved) have fundet det billigt, at der til fornævnte Indskrænkninger i Godseiernes Inddragingsret knyttes Ophævelsen af en hidtidig Indskrænkning, nemlig den, at Inddragning af Jord ifølge Lov af 19de Februar 1861 § 2 først kan finde Sted efter Salg af et vist Tal af Gaarde, en Indskrænkning, som desuden maa anses som i og for sig lidet hensigtsmæssig. Et hertil sigtende Underændringsforslag er stillet under Nr. 4.

Da de Forandringer i Lovforslaget, som Flertallet anser for nødvendige, ere saa mange og betydelige og tildels i Forbindelse med hinanden staaende, maa det anse det for rigtigst, at dets Forslag fremsættes som et samlet Hele, som en Ombytning af Lovforslagets 12 Paragrafer med 4 nye Paragrafer, og det har stillet et hertil sigtende Hovedændringsforslag under Nr. 1 til hvis § 2 tvende Medlemmer af Flertallet (Breinholt og Hansen) dog kun subsidieret have sluttet sig. — Se Underændringsforslag Nr. 2.

I dette vilde Bestemmelser, nærmest svarende til Lovforslagets § 3, som de formentlig betydeligste findes optagne under § 1, medens § 2 svarer til Lovforslagets § 1, § 3 til Lovforslagets § 4 og § 4 til Lovforslagets § 6.